

ת"פ 15264/12/14 - מדינת ישראל נגד משה-שי סעדיה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15264-12-14 מדינת ישראל נ' סעדיה

בפני
בעניין: כבוד השופט עידו דרויאן
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גבריאלי

המאשימה

נגד

משה-שי סעדיה
ע"י ב"כ עו"ד יצחקי

הנאשם

גזר דין

במסגרת הסדר דיוני, הודה הנאשם והורשע ביום 29.12.15 לפי כתב אישום מתוקן בעבירות הבאות:

א. כניסה לדירה לביצוע עבירה, לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ב. גניבה, לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל.

בהתאם למוסכם, הופנה הנאשם לשירות המבחן והתקבל בעניינו תסקיר מיום 4.5.16. עוד הופנה הנאשם לממונה על עבודות שירות ונמצא מתאים לריצוי עבודות שירות.

לעונש טענה התביעה למתחם שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי, ולקביעת עונשו של הנאשם בתחתיתו. ההגנה עתרה לעונש של מאסר מותנה, כששני הצדדים הסכימו כי ראוי להטיל פיצוי וקנס.

מעשה הנאשם:

1. הנאשם התגורר זמנית בדירת ידיו, וביום 10.11.14 בשעת בוקר נכנס לדירת שכנה שיצאה לזרוק את הזבל והותירה את דלת דירתה לא-נעולה. הנאשם נטל טלפון סלולארי ששווי כ-2,000 ₪, שמצא מונח על שולחן, ויצא מהדירה.

2. השכנה ששבה בינתיים לדירתה ראתה את הנאשם ממחר במדרגות, ומיד לאחר מכן נלכד הנאשם בדירת ידיו ושם גם נמצא הטלפון הגנוב במקום מחבוא.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. התביעה סוברת שעניין זה חמור-פחות מפריצה-ממש, וממליצה על קביעת מתחם עונש הולם מתון יותר, אף שכולו בתחום הכליאה.
2. הנאשם פגע מהותית בערכים המוגנים של הגנת החזקה והרכוש, של צנעת הפרט ושל תחושת הביטחון של האדם בסתר ביתו. עם-זאת, אין עניין זה דומה לפריצה בנסיבות המעוררות חשש להתקלות הנפגע בפורץ, על האימה וסכנת האלימות הכרוכות בכך. המעשה היה מתוכנן, מטעמי מצוקה כלכלית, והנזק מוצה, אך מדובר במעשה "לא מתוחכם".
3. בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובכלל האמור לעיל, ייקבע מתחם העונש ההולם בין חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר, כעונש עיקרי (והשוו למשל מתחם שאושר בע"פ 370/14 סלפיתי נ' מ.י. (2014), ות"פ 14-01-14 32414 מ.י. נ' ג'אבר (2016)).

נסיבות הנאשם - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1974, כבן 41 כיום, נשוי ללא ילדים, מתגורר עם אשתו בבית אביו ועובד בעבודות שונות. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבית ספר מקצועי, ואף ששירותו הצבאי קוצר עקב מצוקה כלכלית, שירת שירות מילואים עד לאחרונה.
2. הנאשם נטול עבר פלילי. בעת ביצוע המעשים סבל מקושי כלכלי על-רקע פגיעה שהגבילה את יכולתו לעבוד. הנאשם טשטש את נסיבות האירוע וטען שפעל מתוך דחף. הנאשם ביטא בושה וחרטה על מעשיו, אך לתפיסתו אינו נדרש להעמיק-חקור במניעיו הפנימיים, לאחר שייצב את חייו בתחום הזוגיות והתעסוקה.
3. שירות המבחן התרשם כי המעשה בוצע על-רקע צורך כלכלי בתקופת משבר, וכי ככלל מנסה הנאשם לשמור על מסלול חיים נורמטיבי ותקין. נמצא כי ההליך המשפטי הרתיע את הנאשם, והשירות ממליץ על של"צ ופיצוי.
4. הנאשם ואשתו עתידים להינזק מענישה שתפגע באפשרותו לעבוד ולהתפרנס, אך לא מדובר בנזק חריג.
5. לזכות הנאשם עומדים נימוקים כבדי משקל להקלה בעונש: הודיה וחרטה, היעדרו של עבר פלילי וקיום אורח חיים נורמטיבי ככלל, נסיבות התבגרותו של הנאשם כמתואר בתסקיר, וחלוק הזמן ללא הסתכסוכות נוספות. כל אלה יצדיקו את קביעת עונשו העיקרי של הנאשם בתחתית המתחם.
6. לעונש העיקרי יתווספו קנס, שיהא סמלי לנוכח מצבו של הנאשם, ופיצוי שישקף את ההכרה בעגמת הנפש שנגרמה לנפגעת.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, שירוצו החל מיום 4.8.16, בבית אבות משען גבעתיים. הנאשם מוזהר

כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות או הממונים במקום העבודה יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר בכליאה. תשומת-לב הנאשם להוראות בחוות דעתו של הממונה;

- ב. 6 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת רכוש, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב;
- ג. קנס בסך 500 ₪, או שבוע מאסר נוסף תמורתו;
- ד. פיצוי בסך 1,000 ₪ לזכות הנפגעת גב' שושנה וילציג (עדת תביעה 4 בכתב האישום).
- ה. הקנס והפיצוי ישולמו בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.8.16, וכשמחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי;

הוראות נלוות:

- א. עותקי גזר הדין יישלחו לממונה על עבודות השירות ולידיעת שירות המבחן;
- ב. מוצגים, ככל שקיימים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ג. התביעה תעביר בהקדם טופס פרטי מתלוננת למזכירות;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ו, 04 יולי 2016, במעמד הצדדים.